

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com

தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)

பகுதி IX, பதிப்பு 22, ஜனவரி - டிசம்பர் 2024

Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

கல்வியில் அறச்சிந்தனைகள்

திருமதி ஜெ.மோகனலட்சுமி

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

புனித அன்னாள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

மாதவரம், சென்னை - 60

முன்னுரை

கல்வி என்பது அறிவைப் புகட்டுவதற்காக மட்டும் அல்ல ஒரு மனிதனுக்கு உயரிய பண்புகளைப் போதித்து அவனை மேன்மையான மனிதனாக செய்வதே கல்வியின் உண்மையான நோக்கமாகும்.

‘அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்

ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்

பின்னருள்ள தர்மங்கள் யாவும்

பெயர் விளங்க ஒளிர நிறுத்தல்

அன்னயாவினும் புண்ணியம் கோடி

ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்’

என்ற பாரதியாரின் வரிகள் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றது. ‘கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவருக்கு மாடல்ல மற்று பிற’ என்கிறார் பொய்யாமொழிப் புலவர். அதாவது உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு கல்வி தான் சிறந்த செல்வம் ஏனைய செல்வங்கள் இதற்கு இணையாகாது என்பது இதன் பொருளாகும். கல்வி கற்றவர்க்கு சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு என்பர். செல்வங்களில் சிறந்த செல்வம் கல்விச் செல்வம். இத்தகைய உயர்ந்த செல்வத்தை அடைந்துகொள்ள எத்தகையச் செல்வத்தையும் இழக்கலாம் என்பதைக் இக்கட்டுரை வாயிலாக காண்போம்.

இறந்தாலும் வாழ்வது கல்வி

நாம் இறந்தாலும் கூட மற்றவருக்கு நாம் கற்பித்தல் மூலம் வாழ்ந்துகொண்டே தான் இருக்கும் என்பதை நாலடியார் பாடலில் குறிப்பிடுகிறது.

‘இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்

தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்

எம்மை யுலகத்தும் யாம் காணோம் கல்விபோல்

மம்மர் அறுக்கும் மருந்து’ (நாலடியார்)

இப்பாடலில், கல்வியானது ஒரு மனிதனுக்கு மருந்தாகச் செயல்படுகிறது என்பதை புலப்படுத்துகிறது. மேலும், தன்னால் படைக்கப்பட்ட ஒரு படைப்பின் வாயிலாக கல்வி நிலைத்து நிற்குகின்றது. மனிதனின் உடல் அழிந்தாலும் அவன் உள்ளத்து உணர்வால் எழுதப்பட்ட கல்வியானது அழியாது என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

விலங்கும் மனிதனும்

இவ்வுலகில் எண்ணற்ற விலங்குகள் வாழுகின்றன. அவற்றிடமிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது கல்வி அறிவு ஒன்று மட்டுமே. கல்விக்க

கற்றவன் மனிதனாகப் போற்றப்படுவான். கல்வி அறிவு இல்லாதவன் விலங்காகக் கருதப்படுவான் என்பதை திருவள்ளுவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

‘விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்

கற்றாரோ டேனை யவர்’

(குறள் : 410)

கல்விதான் ஒரு மனிதனது அறிவுக் கண்களைத் திறக்கின்றது. பகுத்தறிவை உருவாக்கி அவனை வழிநடத்திச் செல்கின்றது என்பதை இக்குறட்பா புலப்படுத்துகிறது. கல்வி என்னும் சொல் கற்றல், கல்லுதல் ஆகிய சொற்களால் குறிக்கப்படுகிறது. கல்வியைக் கற்க எல்லையே இல்லை. அதை கற்கும் நம்முடைய ஆயுட்காலம் தான் மிகக் குறைவாக உள்ளது. அந்த குறைவான ஆயுட்காலத்தையும் நோய்களின் தாக்குதல்கள் இன்னும் குறைவடையச் செய்கின்றன. எனவே குறுகிய காலத்திலும் பயனுள்ள நூல்களை நாம் கற்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

கல்வியை விரும்பிக் கற்க

கல்வியானது ஒருவரீது திணிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் விரும்பும் கல்வியைப் படிப்பதற்கு வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும். இன்றைய கல்விமுறை உண்பதாக இல்லாமல் ஊட்டுவதாக இருக்கின்றது. அறிவு வளர்வதற்கும், விரிவடைவதற்கும் கல்வி இன்றியமையாததாகிறது. இன்றைய சூழலில், கல்வியானது அறிவு வளர துணைபுரிகிறது என்பதில் ஐயப்பாடு நிலவுகிறது. காரணம், விரும்பி ஒன்றைக் கற்கும்பொழுது அறிவு விரிவடைகிறது. திணிக்கப்படும் போது புறந்தள்ளப்படுகிறது. கல்வி என்பது கட்டிடங்களுக்குள் மட்டும் நடக்கின்ற நிகழ்வாக இருத்தல் கூடாது. ஒவ்வொரு நொடியிலும் அது இருக்கின்றது. கல்வியானது கடப்பாரைப் போல் கடினமாக பயன்படுத்தாமல் ‘பூக்களுக்கு வலிக்காமல் தேனிக்கள் தேன் எடுக்கிற நேரத்தியுடனும், பூமிக்கு நோகாமல் விதைகள் வேர் விடுகின்ற நயத்துடனும் போதிக்கப்பட்டால் அதை எல்லோரும் நேசிப்பார்கள் என்று இன்றைய கல்வி முறைகள் எப்படி மாற்றம் பெறவேண்டும் என்பதை இறையன்பு வலியுறுத்துகிறார். விரும்பி உண்ணும் உணவினைப்போல கல்வியும் விருப்பப்பட்டு கற்கக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும் எனறுக் குறிப்பிடுகிறார்.

உழைப்பே உயர்வு தரும்

கம்பர் எவ்வளவு பெரிய கவிஞராக இருந்தாலும், பதிமூன்றாயிரம் பாடல்கள் எழுதுவதற்கு அவர் மிகக் கடினமாக உழைப்பையே ஈட்டிடுக்க வேண்டும். அதனால் தான் நமக்கு தமிழ்மொழியில் கம்பராமாயணம் என்னும் பெருங்காப்பியம் கிடைத்திருக்கின்றது. அவர் அதை நேசித்து செய்தால் கம்பருக்கு எளிமையாக இருந்தது. நாம் கல்வியை நேசிக்கும்பொழுது கல்வியைப் பாரமாக இல்லாமல் எளிமையானதாக இருக்கும். முதலில் நாம் நமது திறமையின் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். ஏதேனும் திறன்களில் நமக்குப் பற்றாக்குறை இருந்தால் அவற்றை நாம் வளர்த்துக்கொள்ள இன்னும் அதிப்படியாக உழைக்க வேண்டும். படிப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தப் பின் அதில் சராசரியாக இல்லாமல், உச்சத்தைத் தொடுகின்ற உந்துதலுடன் ஒரு நொடியையும் வீணாக்காமல் இயங்க வேண்டும். அது தொடர்புடைய விரிவான வாசிப்பை நிகழ்த்த வேண்டும். படித்தவற்றை அசைபோட்டு அலசி புதிய கோணங்களில் சிறகுகளைச் செலுத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

மாணவர்களின் கல்வித் திறன்

‘வினஸ்டன் சர்ச்சில் ஒருபோதும் விட்டுவிடாதே’ என்கிற தலைப்பில் அவர் படித்த பள்ளியில் உரையாற்றினார். நோக்கம் முக்கியமாக இருந்தால், உணவோ, சுவையோ, பெரிதெல்ல என்கிறார். நமது நோக்கம் தெளிவாக இருந்தால் எதிலும் வெற்றியைப் பெறலாம். சீடர்கள் எப்பொழுதும் குருவிடம் இருந்து நிறைய

செய்திகளைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமும் நோக்கமும் அவர்களின் இலக்கை அடைய உதவுகிறது. ஒரு குரு எல்லோரையும் சீடனாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சீடர்களாக இருப்பவர்கள் பல சோதனைக்கு பின்னே சீடனாகிறார்கள். அத்தனை சோதனைக்கு பின்னும் பொறுமையுடனும், பணிவுடனும் இருந்து தன் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நற்பண்புகளை கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

குருவின் குணப்பெருமை

சீடர்கள் ஒருபோதும் தன் வாழ்வில் தன்னை வெற்றிபெற வேண்டும் என எண்ணுவதில்லை. அவர்கள் யாரையும் போட்டியாளராக நினைப்பதில்லை. தங்கைய யாரிடமும் ஒப்பிடுவதில்லை அவர்கள் தன்னைத்தானே ஒப்பிட்டுக்கொள்கிறார்கள். 'சீடர்களோ குருவின் வாழ்க்கையிலிருந்து கற்றுக் கொள்வார்கள். குருவிடமிருந்து கற்கும் ஆர்வத்தை, தொழில் அர்ப்பணிப்பை வாக்குத் தவறாமையைத் தூய்மையை அவர்கள் அனுதினமும் கற்றுக்கொள்ள முயல்வார்கள் என்று விளக்குகிறார் இறையன்பு. எப்பொழுதும் சீடர்கள் நாம் எதையாவது கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு நொடியும் நாம் கற்றுக் கொண்டதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். எப்பொழுதும் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றார்கள். நீங்கள் சென்ற வழியிருந்து மாறவிடில் நம்முடைய வளர்ச்சியினை நாம் காண முடியாது. எனவே மாற்றம் ஒன்றே உலகிற்கு தேவையானதாகிறது.

'வலியின்றி வழியில்லை

சுமையின்றி சுகமில்லை

சோதனையின்றி சாதனையில்லை'

வாழ்க்கையில் நாம் எதைப் பெற வேண்டும் என்றாலும், பல சோதனைகளைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் சாதனையாளராக முடியும் என்கிறார். வாழ்க்கையில் எங்கேயும் எப்பொழுதும் கற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்க வேண்டும். நம்முடைய கவனம் முழுவதும் கற்றுக்கொள்வதில் குறிக்கோளாக இருந்தால் தேவையற்ற ஏமாற்றங்களும் அவசியமற்ற கவலைகளும் நம்மை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. கற்றல் என்பது வாழ்நாள் முழுக்க நாம் தொடர வேண்டிய பழக்கமாகும்.

கல்வியை அணுகும் முறை

கல்வி என்பது சில நிகழ்ச்சிகளையும், பொருள்களையும், அவற்றின் இயல்புகளையும் அறிவது மாத்திரம் அன்று. ஊக்கமும், மகிழ்ச்சியும் விளைத்து உள்ளத்தைப் பயன்படுத்தி, உயர்ந்த எண்ணங்களைத் தோற்றுவித்து உயர் நெறியில் செலுத்துவது உண்மையான கல்வியாகும் என்று பேராசிரியர் பி.விருதாச்சலம் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கல்வி ஒருவருக்கு எந்தெந்த இடத்தில் எவ்வாறு அணுகவேண்டும். என்பதையும் கருத்துப்பரிமாற்றத் திறத்தினையும் கற்றுத் தருகிறது. கற்றவர்களுக்கு நினைத்ததைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் இருப்பதோடு மற்றவர்களின் எண்ணங்களையும் பல கோணங்களில் ஆராய்ந்து அதற்குத் தீர்வு கூறும் வல்லமை பெற்றிருப்பர். இதனால் அவர்களால் எந்த சூழலையும் சிறப்பாக எதிர்கொள்ள முடிகிறது. கல்வி ஒருவருக்கு தொழில்நுட்ப அறிவை தருவதோடு, அதனால் அவர்களால் எந்த இயந்திரத்தையும் எளிதாக உபயோகிக்க முடிகிறது. மற்றும் பல துறைகளில் அவர்கள் சாதித்துக் காட்டுகிறார்கள். ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு முறையாக வழி நடத்த வேண்டும் என்பதிலும் கல்வி முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் கல்வி உதவிப் புரிகின்றது.

கல்வியே மனிதனை வளமையாக்கும்

கல்வி ஒரு மனிதனின் அறிவைத் திறக்கும் திறவுகோல் ஆகும். மனிதனை ஒரு முழுமையான ஆற்றல் உள்ள மனிதனாக மாற்றும் அடைய செய்வது கல்வியாகும். மனிதனாக மாற்றும் அடையச் செய்வது கல்வியாகும் மனிதனின் நாகரீக வளர்ச்சிக்குக் கல்வியின் வளர்ச்சியே அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஒருவருடைய திறமையை வெளிக்கொண்டு வந்து அவர்களைச் சமுதாயத்தில் மதிக்கத்தக்கவராக ஆக்குகிறது. கல்வி ஒரு மனிதனை முன்னேற்றுவதோடு அவனுடைய சமுதாயத்தையும், நாட்டையும் முன்னேற்றுகிறது. கல்வியின் நோக்கம் ஒருவருக்கு அறிவோடு ஒழுக்கத்தையும், பண்பாட்டையும் கற்றுத் தருவதாகும். அறிவின் நோக்கம் மகிழ்ச்சியே. மகிழ்ச்சி விளையாத அறிவு பிறழ்ச்சியே என்கிறார் இறையன்பு. நாம் எந்த ஒரு செயலையும் செய்யும் பொழுதுதான் நாம் வெற்றி காணமுடியும். அறிவு என்பது எல்லோரிடமும் இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒருவிதமான அறிவு உள்ளது. எல்லாவற்றிலும் எல்லோராலும் சிறந்து விளங்குகிறது. ஒரு செய்தியை மட்டுமே அவர்களின் அறிவு சிறந்து விளங்குமானால் அதுவும், வாழ்வுக்கு பயன்படும் நமது நோக்கத்தை ஒரு பாதையில் மட்டும் செல்லாமல் அனைத்து விதமான செயல்களிலும் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அறிவை அதிகரிக்கும் முயற்சி என்பதே நம் அறிவை மூடியிருக்கும் அறியாமையை அகற்றுவதுதான். அப்படி அறியாமையை அகற்றச் சம்மதிப்பதுதான் கற்றுக்கொள்ளுதல் அத பள்ளிகளில்தான் நிகழ வேண்டும் என்பதல்ல. எங்கு வேண்டுமானாலும் நிகழலாம். யூரிடம் வேண்டுமானாலும் நிகழும் அதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற தாகம் இருந்தால் போதும் என்கிறார் இறையன்பு.

முடிவுரை

கல்வியில் சேர்ந்துவிட்டோம். நமக்கு வேண்டியது கிடைத்துவிட்டது என எண்ணி இனி வாசிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை எனப் பலர் இருந்துவிடுவது உண்டு. அறிவைப் பொருத்தவரை புதுப்பித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது தேய்மானம் அடைந்துவிடும். எனவே பணிச் சார்பாகவும் படிக்க வேண்டும். இலக்கியங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் போன்றவற்றைக் குறித்தும் தொடர்ந்து வாசிக்க வேண்டும். இந்த பரந்துபட்ட வாசிப்பு நம்முடைய தன்னம்பிக்கையை வளர்ப்பதோடு ஆளுமைப் பண்புகளையும், தலைமைப் பண்புகளையும் மிளிர்ச் செய்யும். எந்த ஒரு கூட்டத்திலும் நாம் எடுத்து வைக்கும் கருத்துக்கள் தனித்தன்மையுடன் பளிச்சிடுவதோடு மேலதிகாரிகள் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் நாம் மற்ற நிறுவனங்களோடு தொடர்புகொள்ளும்போது நம்முடைய அறிவாற்றல் அவர்களைக் காந்தம் போல் கவர்ந்து நமக்குச் சாதகமாச் செயல்பட வைக்கும்.